

hold, blandt andet paa, om man kan være nogenlunde sikker paa, at disse Tog kan komme til at gaa og komme til bestemte Tider, hvad selvfølgelig det Publikum, der skal benytte Togene, vil kræve. Det har imidlertid sine Vanskeligheder, da Linien mellem Roskilde og Københavns Hovedbanegaard er saa stærkt belastet, at der meget let kan fremkomme Forsinkelser. Men jeg har som sagt fremdeles Sagen under Overvejelse og haaber, at der skal komme noget ud af den ogsaa til Tilfredshed for de paagældende Ansøgere.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) omtalte et Samraad angaaende Spørgsmaalet om Vanløse—Jyllinge-Banen og ankede over, at der ikke allerede var givet Koncession paa denne Bane, idet han fremhævede, at der var meget stor Interesse for dette Baneanlæg, at man kun manglede Koncessionen, og at de interesserede Beboere havde langt til Jernbane. Det første, at der er mange i den paagældende Egn, som har vist stor Interesse for denne Jernbane, er for saa vidt rigtigt nok, men Forholdet er dog dette, at Interessen for at faa Banen gennemført har været alt for lille. Havde Kommunerne haft deres Sager i Orden, kunde der være givet Koncession for længe, længe siden. De har ikke haft deres Sager i Orden efter Jernbanelovens Forudsætninger, og der har ikke hidtil kunnet gives Koncession, netop fordi de ikke havde opfyldt disse Forudsætninger. At der er langt til Jernbane, passer jo ikke ganske, i alt Fald ikke efter jydsk Forhold, maaske mere efter sjællandske. Jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der i lige Linie vistnok ikke er mere end 2 Mil fra Taastrup Station til Ballerup Station; midt imellem disse to Stationer skal altsaa Jyllinge-Banen komme ind, og man kan dog ikke sige, at $\frac{3}{4}$ Mil eller maaske en lille Smule mere er en stor Afstand til en Station. Men det er sin Sag, det skal jeg slet ikke opholde mig ved, thi Jernbaneloven er vedtaget, og Beboerne paa den paagældende Egn har Krav paa at faa deres Bane, naar de har opfyldt Jernbanelovens Forudsætninger; men det har de altsaa ikke. Der er af Kommunerne stillet den Betingelse, at Stationerne skal anlægges paa bestemte Steder, som Kommunerne vil udpege. Denne Betingelse kan umuligt stilles, idet det er den paagældende Kommission, som afgør Spørgsmaalet om Stationernes Beliggenhed. I saa Henseende skal jeg henvise til Forordningen af

1845, § 5, hvor der staar, at Kommissionens Afgørelse i den Henseende er endelig. Nu er imidlertid disse Krav frafaldet af Kommunerne paa een Kommune nær, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) nævned: Herstedøster og Herstedvester. For at lette Kommunerne har jeg endda foretaget et Skridt, som Ministeriet meget sjældent foretager, idet jeg har bevæget Statens tekniske Tilsyn til ganske privat at undersøge Forholdene. Det siger sig selv, at Tilsynet ikke kan gribe ind paa Kommissionens Omraade, det har ganske privat undersøgt Forholdene for at meddele mig, om der vilde være nogen teknisk Hindring for, at Stationerne anlægges der, hvor Kommunerne ønsker dem. Tilsynet har da meddelt mig, at det ikke skønnede, der var noget som helst teknisk til Hinder for, at Stationerne anlægges paa disse Steder. Jeg har ment, at dette maatte være en Betyggelse for de paagældende Kommuner, saaledes at de ingen Betænelighed kunde have ved at frafalde de Betingelser, som hindrer dem i at faa Koncession. Indtil videre nærer jeg ogsaa det Haab, at dette maa ske, og lige saa snart det sker og i øvrigt Pengeforholdene og alle andre Forhold, som Jernbaneloven forudsætter, er i Orden, vil Koncessionen blive givet. Jeg har ikke haft nogen som helst Interesse i at holde Koncessionen tilbage, tværtimod, jeg har gjort mit til at fremskynde Sagen og hjælpe de paagældende til Rette, saa at de kunde faa deres Koncession snarest muligt, og det beror helt og holdent paa dem selv, at de ikke har faaet den for længe siden.

Det ærede Medlem berørte et Spørgsmaal om Opførelse af Funktionærboliger ved Klampenborg Station, idet han henviste til, at det var meget vanskeligt for Statsbanefunktionærerne at faa Bolig paa dette Sted, og det ærede Medlem fra Lyngby (Wilmann) omtalte udførligt den samme Sag og fremhævede meget stærkt, at Funktionærerne ikke kunde faa en forsvarlig Bolig uden at give en Leje, der ikke stod i Forhold til den Løn, de oppebærer. Hvad de to Medlemmer i saa Henseende har fremført, skal jeg ikke modsige; jeg skal i det hele taget ikke komme dybt ind paa denne Sag, men kun oplyse, at der ved Lov Nr. 51 af 22. Marts 1907 om Opførelse af Tjenesteboliger for Statsbanernes Personale blev bevilget et Beløb af 450,000 Kr. til Opførelse af saadanne Boliger, nemlig 227,000 Kr. til Opførelse af Tjenesteboliger væsentligst af Hensyn til